

Sygn. akt IV Ka 459/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSO Ireneusz Grodek (spr.)

Sędziowie SO Marta Legeny-Błaszczyk

SO Tomasz Ignaczak

Protokolant Agnieszka Olczyk

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim I. S.

po rozpoznaniu w dniu 24 września 2013 roku

sprawy **K. Ł.**

oskarżonego z art. 178 § 4 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Bełchatowie

z dnia 24 czerwca 2013 roku sygn. akt II K 998/12

na podstawie art. 437 § 2 kpk i art. 438 pkt 2 i 3 kpk **uchyla zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego K. Ł. i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Bełchatowie.**

Sygn. akt IV Ka 459 / 13

UZASADNIENIE

K. Ł. oskarżony został o to, że 14 lipca 2012 r. o godz. 02.10 w B. na ul. (...) w strefie ruchu lądowego będąc wcześniej prawomocnie skazanym za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości nie zastosował się do prawomocnych wyroków VI K 192 / 07 Sądu Rejonowego w Końskich i VI K 299 / 07 Sądu Rejonowego w Radomsku zakazujących kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi w strefie ruchu lądowego na okres czasu 8 lat i jechał jako kierujący samochodem marki M. (...) nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości 1,10 mg / l alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. o czyn z art. 178a § 4 kk.

Wyrokiem z dnia 24 czerwca 2013 r. w sprawie II K 998 / 12 Sąd Rejonowy w Bełchatowie uniewinnił oskarżonego od zarzuconego czynu.

Powyższy wyrok został zaskarżony przez prokuratora w całości (choć w części wstępnej błędnie wskazano, iż zaskarżenie dotyczy orzeczenia o karze) z podniesieniem zarzutów:

- błędu w ustaleniach faktycznych, polegającego na nieprawidłowym ustaleniu daty i miejsca popełnienia przez oskarżonego czynu oraz bezzasadnym przyjęciu, iż oskarżony nie dopuścił się zarzuconego czynu w sytuacji, gdy prawidłowo poczynione ustalenia winny doprowadzić do wniosku przeciwnego;

- obraży art. 7 kpk, która miała wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, poprzez dokonanie oceny materiału dowodowego bez respektowania zasad procesu, w tym kształtowania orzeczenia na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów, bez uwzględnienia wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego.

W konkluzji skarżący wnosił o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja jest skuteczna na tyle, że wskutek jej rozpoznania stwierdzono potrzebę ponownego rozpoznania sprawy.

Źródłem takiej konieczności jest fakt, iż Sąd I instancji weryfikował linię obrony oskarżonego w oparciu o błędne założenia co do daty, w której czyn miał mieć miejsce. Sąd Rejonowy badając, czy oskarżony kierował samochodem w stanie nietrzeźwości, odtwarzał przebieg zdarzeń w nocy z 28 na 29 maja 2012 r. W odniesieniu do tego też okresu sprawdzał miejsca logowania telefonu użytkowanego przez oskarżonego, a także, czy K. Ł. był przyjmowany (względnie odmówiono mu przyjęcia) w Szpitalu Wojewódzkim im. (...) II w B.. Poczynione w ramach tych sprawdzeń ustalenia doprowadziły sąd do wniosku, iż brak jest podstaw do podważenia linii obrony K. Ł.. Tymczasem z notatki urzędowej W. M. (k. 1), protokołu badania oskarżonego alkometrem (k. 2) oraz zeznań M. Ś. (k. 4 odwrot) wynika, iż w rzeczywistości kwestia kierowania przez oskarżonego samochodem w stanie nietrzeźwości winna być rozpatrywana przez pryzmat zdarzeń mających miejsce w nocy z 29 na 30 maja 2012 r., z naciskiem na godziny ranne dnia 30 maja 2012 r. W tym stanie rzeczy wersja oskarżonego winna być zweryfikowana ponownie, przy pozyskaniu dowodów odnoszących się do dat prawidłowych.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy winien postępowanie dowodowe powtórzyć, a w szczególności:

- pozyskać dowody, o jakich mowa w punktach 2b) i 2c) postanowienia z dnia 18 lutego 2013 r. (k. 81);
- podjąć próbę ustalenia numeru telefonu komórkowego M. B., użytkowanego przez niego w dniach 29 – 30 maja 2012 r. (poprzez uzyskanie tych informacji od niego, a w razie niemożności, w ramach wystąpienia do operatorów sieci telefonii komórkowej), a następnie pozyskać wykaz połączeń oraz stacji przekaźnikowych, w których jego aparat telefoniczny logował się w czasie od godz. 21.00 w dniu 29 maja 2012 r. do godz. 06.00 w dniu 30 maja 2012 r.; - celem próby weryfikacji jego twierdzeń co do przebywania w tym okresie czasu na terenie B.;
- podjąć próbę uszczegółowienia zgłoszonych dyżurnemu KPP w B. informacji, o jakich mowa na wstępie notatki służbowej z k. 1, poprzez pozyskanie: utrwalonego zapisu rozmowy osoby informującej z dyżurnym (o ile rozmowa była rejestrowana, a zapis nie został zniszczony), ewentualnych danych osoby zgłaszającej (którą wówczas należy przesłuchać w charakterze świadka) oraz zapisów poczynionych przez dyżurnego. Wynika to z faktu, iż zeznań M. Ś. złożonych podczas rozprawy winno należeć, iż dyżurny przekazał patrolowi, w skład którego wyżej wymieniony funkcjonariusz wchodził, iż zgłoszenie dotyczyło „stojącego na środku jezdni pojazdu”, zaś gdy policjanci przybyli po chwili na miejsce, samochód znajdował się już zaparkowany „na parkingu pod jakąś posesją” – k. 64. Tego rodzaju informacje stanowią przyczynek do zbadania, czy przed przyjazdem na miejsce patrolu policji pojazd ze środka jezdni zjeżdżał na parking. Wymaga to weryfikacji tym bardziej, że wedle zapisu we wspomnianej notatce „silnik pojazdu był ciepły”. Z kolei z samej notatki służbowej zdaje się wynikać, iż dyżurny informował funkcjonariuszy o zgłoszeniu mężczyzny śpiącego w pojeździe zaparkowanym na parkingu.

Mając na uwadze, iż potrzeba uzupełnienia braków w materiale dowodowym wynika z pobieżnie przeprowadzonego postępowania przygotowawczego oraz niechlujnie sporządzonego aktu oskarżenia w zakresie daty i miejsca popełnienia zarzucanego oskarżonemu czynu, zasadnym jest rozważenie zastosowania instytucji, o jakiej mowa w art. 345 kpk.